

M-ai fascinat cu șarmul spiritual

Gabriel Stănciulescu

M-ai fascinat cu șarmul spiritual

Iubite, fără tine nu exist!
Teama ai transformat-o în extaz,
Cândva faceam eforturi să rezist,
Acum iubirii îi cer răgaz.

Am continuat să cred și am sperat,
Că-i un colț de rai și pentru mine,
Te rog, păstrează-mi locul rezervat,
Văd raze aprinse-ntre suspine.

Am savurat starea din dorință,
Din ochii tăi se revărsau scânteii,
Cu-n gest și apelul la voință
Am înțeles, ușor, că tu mă vrei!

Din ce în ce mai mult mă fascinezi,
Cu senzații dorite de săruturi,
Simțiri profunde când mă-mbrățișezi,
Vibrații strunite din străfunduri.

Stările sunt greu de explicat,
În trupuri o dragoste exultă,
Ne-am întrupat din tot ce am creat,
Pierduți-n starea totală și ocultă.

Cu tine, simt ce n-am trăit nicicând,
Simțiri rare cu farmec instinctual,
Mă înalț cu tine, cu tine-n gând,
M-ai fascinat cu șarmul spiritual.

Autor: Gabriel Stănciulescu